

лѣма страшна *вѣда*.(*) А тя сѣ упорствоваше да дума, какво *вѣдата* ъж устрѣлила съ очитѣ си; че искала да побѣгне, пакѣ *вѣдата* ъж подгонила истиснала ъж за сукманя ѣ, че сѣтне съ сила ѣ истрѣгнала свѣщилника изъ рѣка. Слѣдѣ това тя непомнила вече, що ѣ са случило.

Не е чюдно да помисли нѣкой, че когато са уплашила, то до толкозѣ са стрѣснала, щото, заведнѣжъ кръвьта ѣ са спрѣла; и, защото не е можяла да бѣга, тя си е помислила, че нѣкой е долувилѣ за сукманя и ъж не пуца да са помѣсти. Рѣката ѣ е истрѣпнала, та истрѣвала свѣщилника, а тя си помислила, че *вѣдата* го е грабнала . . . . .

—Че е пълно у нашенско, прѣсече думата Г. Момчилѣ, съ това пустовѣріе, то е цѣла истина. Да ви прикажѣ и азѣ, какво направихѣ, безѣ да щѣ, като исполашихѣ, едно цѣло село

»Едишѣ вечерѣ, трѣгвамѣ да отидѣ у едно отѣ околнитѣ села. Прѣзѣ деня бѣше са излѣлѣ голѣмѣ дѣждѣ, който бѣше присѣкѣлѣ сичкитѣ пѣтища. И на трѣгването ми іоще валѣше; но защото бѣше потрѣба безѣ друго въ нея ношѣ да са намѣря въ селото, потѣглихѣ на пѣть, като зехѣ и фенерѣ съ себе си, за да си свѣтя прѣзѣ една дѣлга урва, дѣто, добрѣ знаяхѣ, че и въ хубаво врѣме ижчно са минуваше. Наближилѣ бѣхѣ урвата, на завѣтъ подѣ една могилка запалилѣ си бѣхѣ фенеря и, като възлѣзохѣ могилката, буянѣ вѣтѣрѣ ми грабна капата и ъж заиѣсе, кой знай дѣ. За добра честь съ широката си червена какулета бѣхѣ са облѣкѣлѣ. Накачюлихѣ са съ нея, като си оставихѣ една дупчица да дѣхамѣ и глѣдамѣ. За да не ми развѣва голѣмия вѣтѣрѣ дрѣхата обвихѣ ъж много на тѣсно около себѣ си и, за да прилѣпне добрѣ у мене, бѣхѣ докаралѣ дѣсеня пешѣ кѣмѣ лѣвото си рамо и го стискахѣ съ дѣсна рѣка, съ която дѣржахѣ и фенеря си;

(*) Думата *вѣда* е се едно, както са употрѣбява повече у нашенско: *самодиви* и *самовили*, *юди*; а *вампири*, *каракончювци* и *таласжми* са тѣкуватѣ другояче.